

4. ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΕΙΔΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΧΩΡΟΤΑΞΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΦΟΡΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ (ΦΕΚ 151/Τ.Α.Α.Π./2009) ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Οι στόχοι¹ του ΕΠΧΣΑΑ για τη βιομηχανία είναι οι εξής:

- Ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της βιομηχανίας καθώς και του ευρύτερου οικονομικού και χωρικού ρόλου της, μέσω της προώθησης ενός χωρικού προτύπου που δημιουργεί εξωτερικές οικονομίες στον τομέα ή σε διασυνδεδεμένους τομείς και μειώνει τις εξωτερικές παρενέργειες σε τομείς, περιοχές ή ομάδες του πληθυσμού.
- Ενίσχυση της βιομηχανικής επιχειρηματικότητας και ανάπτυξης, με τη λήψη των αναγκαίων μέτρων για την εξασφάλιση επαρκούς και κατάλληλης γης για την κάλυψη των αναγκών, για ανάπτυξη νέων βιομηχανικών μονάδων και για μετεγκατάσταση υφισταμένων, καθώς και μέτρων για το μετασχηματισμό μονάδων στη θέση τους.
- Επιλεκτική διεύρυνση της γεωγραφικής βάσης της βιομηχανίας σε περιφερειακή και ενδοπεριφερειακή κλίμακα, με την **προώθηση ενός πιο πολυκεντρικού προτύπου οργάνωσης, και επιλεκτική αποκέντρωση από τις μητροπολιτικές περιοχές Αθήνας και Θεσσαλονίκης.**
- Εξορθολογισμός και εξυγίανση της χωροθέτησης της βιομηχανίας σε επίπεδο χρήσεων γης και **ριζική αλλαγή της σημερινής σχετικής ελκυστικότητας μεταξύ οργανωμένης και διάσπαρτης / σημειακής χωροθέτησης της βιομηχανίας, υπέρ της πρώτης.**
- Προσδιορισμός όρων και προϋποθέσεων διάσπαρτης χωροθέτησης της βιομηχανίας. Ειδικότερα διαμόρφωση ειδικών όρων χωροθέτησης για τους κλάδους ή κατηγορίες βιομηχανίας που παρουσιάζουν έντονες χωρικές εξαρτήσεις από συγκεκριμένα στοιχεία της γενικότερης οργάνωσης του χώρου (συμπεριλαμβανομένων των ορυκτών πρώτων υλών).
- Εξορθολογισμός των σχέσεων της βιομηχανίας με κλάδους ή δραστηριότητες με τις οποίες υπάρχει δυναμική σύγκρουση σε επίπεδο χρήσεων γης ή ανταγωνισμός για την αξιοποίηση των ίδιων πόρων, **με παράλληλη επιδίωξη τη διατήρηση ενός βασικού βιομηχανικού ιστού σε όλες τις περιοχές.**
- Προώθηση της ενσωμάτωσης της περιβαλλοντικής συνιστώσας στη χωρική διάρθρωση της δραστηριότητας, κυρίως με την προαγωγή οργανωμένων μορφών χωροθέτησης της βιομηχανίας.
- Καλύτερο συντονισμό του συνόλου των πολιτικών που έχουν (και) χωρική διάσταση και αφορούν τη βιομηχανία και αποφυγή ρυθμίσεων και δράσεων που δεν λαμβάνουν υπόψη την εφικτότητα υλοποίησης ή τις δευτερογενείς επιπτώσεις σε άλλα πεδία
- Απλούστευση διαδικασιών και ενίσχυση της ασφάλειας δικαίου για τις βιομηχανικές επενδύσεις.

Σύμφωνα με το **Εθνικό Πρότυπο Χωροταξικής Οργάνωσης της Βιομηχανίας²** (βλ. και **Διάγραμμα 1**) στην **Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας καθορίζεται:**

- **Ο (σε φάση προγραμματισμού) δυτικός άξονας Γιάννενα – Αργίνιο – Πάτρα – Καλαμάτα ως αναδυόμενος άξονας ανάπτυξης**, ως χωρική επέκταση ή/και σύνδεση του κυρίαρχου παραδοσιακού (S: Πάτρα – Αθήνα – Θεσσαλονίκη – Καβάλα). Προτείνεται η οργάνωση ενός ή δύο χώρων υποδοχής βιομηχανικών και επιχειρηματικών δραστηριοτήτων Εθνικής Εμβέλειας, κατά περίπτωση, στον βόρειο άξονα και τις περί τη Θεσσαλονίκη περιοχές, στο δυτικό άξονα (Ιονία οδός), στον άξονα Καβάλας – Αλεξανδρούπολης και στην Κεντρική Ελλάδα (άξονας ΠΑΘΕ).
- **Η Πάτρα ως Περιοχή εντατικοποίησης και λιμενική πύλη εισόδου – πόλος ανάπτυξης**, που διαθέτει ήδη σχετικά ισχυρή βιομηχανική βάση, σε συνδυασμό με υποδομές και άλλα συγκριτικά πλεονεκτήματα που μπορούν να στηρίξουν την περαιτέρω ενίσχυσή της. Η γενική κατεύθυνση πολιτικής είναι η στήριξη αυτής της προοπτικής, με παράλληλη λήψη άμεσων μέτρων για την αποφυγή παρενεργειών χωρικού ή περιβαλλοντικού χαρακτήρα. Ειδικότερα απαιτούνται: α) μέση ενίσχυση από τον αναπτυξιακό νόμο, β) συμπληρώσεις (ιδίως τοπικής εμβέλειας) των υφιστάμενων υποδομών, γ) υποστήριξη της ανάπτυξης διακλαδικών (ενδο- και δια- τομεακών) σχέσεων της βιομηχανίας, δ) ισχυρή προώθηση οργανωμένου υποδοχέα της βιομηχανίας, ε) σχεδιασμός χρήσεων γης και άμεσος περιορισμός των δυνατοτήτων διάσπαρτης χωροθέτησης νέων μονάδων με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 5 του ΕΠΧΣΑΑ, στ) επιλεκτική διεύρυνση της γεωγραφικής βάσης της βιομηχανίας, ζ) κάλυψη αναγκών μετασχηματισμού μέρους της βιομηχανικής βάσης σε υφιστάμενες θέσεις, η) ισχυρά διορθωτικά και προληπτικά μέτρα για την προστασία του περιβάλλοντος.
- **Η περιοχή προς το Αίγιο και το βόρειο τμήμα της Π.Ε., ως ευρεία περιοχή στήριξης³ της Πάτρας.** Η γενική κατεύθυνση πολιτικής είναι η στήριξη της ήπιας και σταδιακής προσαρμογής της και η αποφυγή παρεμβάσεων που μπορεί να πυροδοτήσουν φαινόμενα γρήγορης αποβιομηχάνισης και αποσταθεροποίησης της αγοράς εργασίας, ενώ ειδικότερες κατευθύνσεις είναι οι εξής: α) ισχυρή

¹ Οι χρονικοί ορίζοντες του Ειδικού Πλαισίου είναι το 2021 (μακροπρόθεσμος) και το 2013 (μεσοπρόθεσμος). Ανάλογα με το χαρακτήρα τους, οι κατευθύνσεις που περιλαμβάνονται αναφέρονται σε έναν ή περισσότερους χρονικούς ορίζοντες.

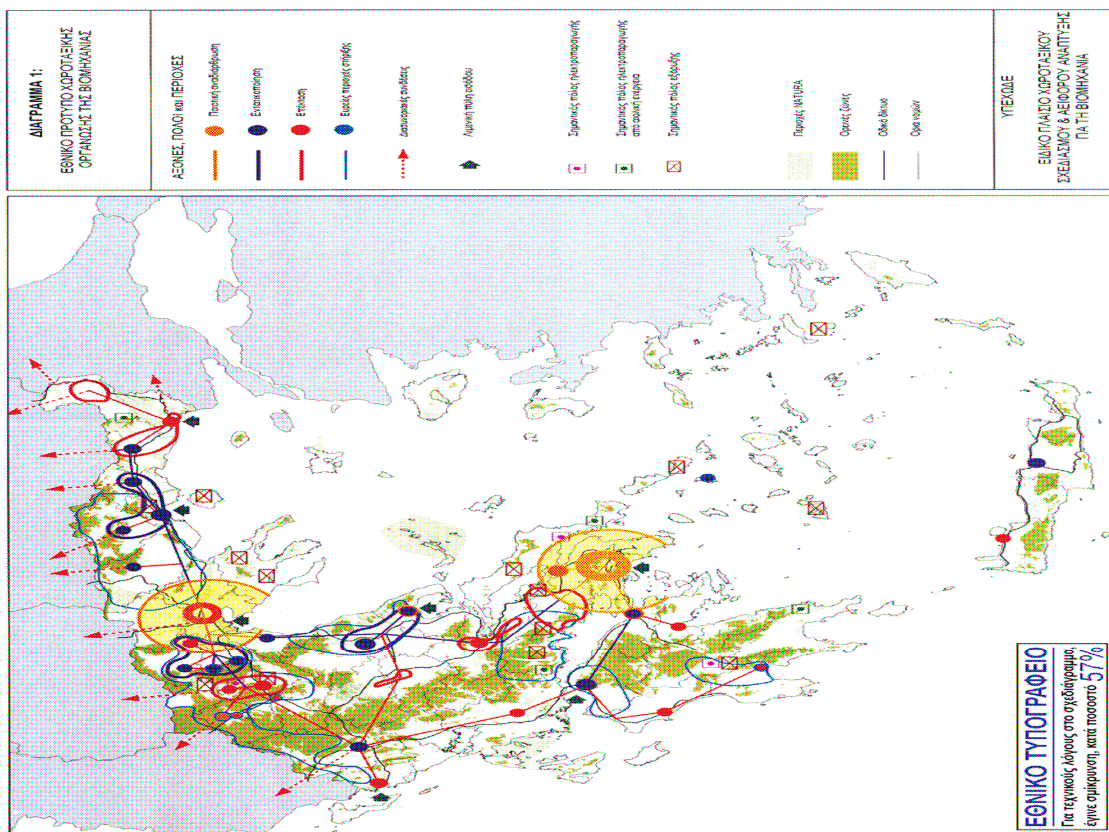
² Άρθρο 4 του ΕΠΧΣΑΑ για τη βιομηχανία.

³ Πρόκειται για περιοχές με αναπτυγμένη βιομηχανική βάση παραδοσιακού χαρακτήρα που υφίσταται πιέσεις, ιδίως όταν δεν υπάρχουν σαφείς εναλλακτικές δυνατότητες ειδίκευσης ή/και όταν η ευρύτερη ζώνη της υφίσταται πιέσεις και σε άλλους τομείς και ειδικότερα στη γεωργία.

ενίσχυση από τον αναπτυξιακό νόμο, β) παροχή δυνατότητας διατήρησης και επανάχρησης αξιόλογων βιομηχανικών κτηρίων, και αξιοποίηση μεγάλων πρώην βιομηχανικών χώρων για την κάλυψη ελλείψεων κοινόχρηστων χώρων ή για τη χωροθέτηση άλλων εγκαταστάσεων μεγάλης κλίμακας, γ) προληπτικά και διορθωτικά μέτρα για την προστασία του περιβάλλοντος, δ) δράσεις για την απασχόληση οριζόντιου χαρακτήρα ή/και ειδικού χαρακτήρα.

- **Το Αγρίνιο και ο Πύργος ως Περιοχές επέκτασης**, στις οποίες διαμορφώνονται ή θα διαμορφωθούν, μέσω δράσεων του σχεδιασμού ή/και από εξωγενείς παράγοντες και τις τάσεις της αγοράς, δυνατότητες εκκίνησης διαδικασιών ανάπτυξης της βιομηχανίας. Η γενική κατεύθυνση πολιτικής είναι η στήριξη αυτής της προοπτικής, με παράλληλη λήψη μέτρων για την αποφυγή μεταγενέστερων παρενεργειών χωρικού ή περιβαλλοντικού χαρακτήρα, ενώ ειδικότερες κατευθύνσεις είναι οι εξής: α) ισχυρή ενίσχυση από τον αναπτυξιακό νόμο, β) κάλυψη των ελλείψεων των υφιστάμενων υποδομών (ιδίως υπερτοπικής εμβέλειας), γ) προώθηση οργανωμένων υποδοχέων της βιομηχανίας, δ) σχεδιασμός χρήσεων γης και σταδιακός περιορισμός των δυνατοτήτων διάσπαρτης χωροθέτησης νέων μονάδων, ε) πολύ ισχυρά προληπτικά και διορθωτικά μέτρα για την προστασία του περιβάλλοντος.

Επισημαίνεται ότι οι περιοχές εντατικοποίησης έχουν εξαιρετικά υψηλή προτεραιότητα για όλους τους υποδοχείς γενικού χαρακτήρα και μεμονωμένων μονάδων, ενώ οι περιοχές επέκτασης έπονται ελαφρώς.

Οι κατευθύνσεις για τη χωρική ενότητα Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίων Νήσων, βασικό χαρακτηριστικό της οποίας είναι ότι διατρέχεται στο σύνολό της από τον υπό ανάδυση μεταφορικό/αναπτυξιακό δυτικό άξονα της χώρας, είναι⁴: α) η διεύρυνση των αναπτυξιακών δυνατοτήτων της χωρικής ενότητας, β) επιτάχυνση του ρυθμού οικονομικής μεγέθυνσης και κοινωνικής ανάπτυξης και γ) αύξηση της παραγωγικότητας

για την επίτευξη της πραγματικής σύγκλισης, και βελτίωση της ποιότητας ζωής των πολιτών.

Ο στόχος αυτός εξειδικεύεται σε τρεις προτεραιότητες:

- Ελκυστικότητα της περιοχής ως τόπου επενδύσεων, εργασίας και διαβίωσης,
- Επένδυση στον παραγωγικό τομέα της οικονομίας και
- Άμβλυνση ενδοπεριφερειακών και διαπεριφερειακών ανισοτήτων.

Οι κατευθύνσεις που δίνονται για την Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας εστιάζονται⁵: α) στην ολοκλήρωση των μεταφορικών υποδομών, β) στην αξιοποίηση των παραγόμενων εξωτερικών οικονομικών και γ) στον αναπροσανατολισμό του παραγωγικού συστήματος σε τομείς έντασης γνώσης και σε υπηρεσίες και προϊόντα υψηλής προστιθέμενης αξίας.

Ισχυρότερο στοιχείο της Περιφέρειας είναι η Πάτρα – τρίτο αστικό κέντρο της χώρας και κόμβος άρθρωσης του υφιστάμενου κύριου εθνικού άξονα και του υπό ανάδυση δυτικού. Οι προοπτικές της βιομηχανίας είναι γενικά περιορισμένες, αλλά η ύπαρξη της Πάτρας και της ερευνητικής υποδομής

⁴ Με βάση και το γενικό αναπτυξιακό στόχο του ΕΣΠΑ.

⁵ Με βάση και τις κατευθύνσεις του ΕΣΠΑ.

δημιουργούν προϋποθέσεις εντοπισμένης χωρικά ανάπτυξης της, ενώ η σχετική εγγύτητα μέρους της Περιφέρειας με τη Μητροπολιτική Περιοχή της Αθήνας (Μ.Π.Α.) επιτρέπει μια στρατηγική απορρόφησης πολλαπλασιαστικών επιπτώσεων. Η Πάτρα μπορεί, σε κάποιο βαθμό, να αξιοποιεί κάποιους κλάδους/μονάδες που απαιτούν μικρο-μητροπολιτικό περιβάλλον (των μονάδων που σχετίζονται με τον **κλάδο των κατασκευών** συμπεριλαμβανομένων) και υποστηρίξει για μια στρατηγική βασισμένη στην **Έρευνα και την Τεχνολογική Ανάπτυξη**. **Σημειώνεται ότι δίνεται κατεύθυνση από το_ΕΠΧΣΑΑ να εξετάζεται ιδιαίτερα ευνοϊκά η εγκατάσταση επενδύσεων υψηλής τεχνολογίας στην Πάτρα.**

Το Χωροταξικό πρότυπο της βιομηχανίας για την Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας αποτελείται από τα παρακάτω στοιχεία: α) την ευρύτερη περιοχή της Πάτρας (περιοχή εντατικοποίησης), β) το Αγρίνιο και γ) πιθανούς μικρότερης σημασίας πόλους κατά μήκος του δυτικού άξονα ανάπτυξης (περιοχές επέκτασης). Επισημαίνεται ότι πρέπει να δοθεί βάρος στην ολοκλήρωση των υποδομών και την αξιοποίηση των υφιστάμενων οργανωμένων υποδοχέων, που έχουν συγκριτικά σημαντική παρουσία. Παράλληλα, υπάρχει και αρκετά υψηλή, με απόλυτους όρους, ανάγκη νέων οργανωμένων υποδοχέων, τόσο για την υποδοχή νέων μονάδων όσο και για μετεγκαταστάσεις.

Σε ό,τι αφορά τη διάσπαρτη χωροθέτηση της βιομηχανίας η πολιτική που προτείνεται για τις χρήσεις γης είναι:

(α) Αποτροπή της παρόδιας ανάπτυξης μονάδων μεταποίησης στους μη – κλειστούς αυτοκινητόδρομους και το λοιπό βασικό οδικό δίκτυο των ισχυρών στοιχείων της χωρικής οργάνωσης της βιομηχανίας.
(β) Η χωροθέτηση νέων μονάδων με βάση τις γενικές διατάξεις της νομοθεσίας περί εκτός σχεδίου δόμησης είναι μη αποδεκτή στην περιοχή του υπό εκπόνηση Ρυθμιστικού Σχεδίου Πάτρας και στις περιφερειακές ζώνες των μεγαλύτερων κέντρων.
(γ) Η στήριξη της επιβίωσης/μετασχηματισμού των υπαρχουσών μονάδων στις σημερινές τους θέσεις είναι σκόπιμη. Λόγω της πιθανής συρρίκνωσης της απασχόλησης στη μεταποίηση σε ορισμένες περιοχές, θα απαιτηθούν παρεμβάσεις για την απορρόφηση των εργαζόμενων σε άλλους κλάδους.

Όσον αφορά στις ειδικές κατηγορίες χώρου με συγκεκριμένες προτεραιότητες για την ανάπτυξη της βιομηχανίας δίνονται οι παρακάτω κατευθύνσεις:

α) Στον ορεινό χώρο πρέπει να επιδιωχθεί η διατήρηση ενός ιστού βιομηχανικών μονάδων, ιδιαίτερα αυτών που αξιοποιούν τοπικούς πόρους, στο πλαίσιο μιας πολιτικής πολυαπασχόλησης. Η προοπτική αυτή επιβάλλει ένα πιο ευέλικτο σύστημα ρυθμίσεων για τις μονάδες, αλλά παράλληλα απαιτεί οριζόντια μέτρα για την αποφυγή αλλοίωσης του τοπίου, συγκρούσεων με άλλες χρήσεις όπως ο τουρισμός, αρνητικών επιπτώσεων στους παραδοσιακούς οικισμούς, και επιβάρυνσης του περιβάλλοντος. Πρέπει, επίσης, να προωθηθεί η χρήση νέων τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών και να ενισχυθεί η αξιοποίηση παραδοσιακών κτισμάτων για τη λειτουργία βιομηχανικών μονάδων.

β) Στην κρίσιμη παραθαλάσσια ζώνη πρέπει να αποθαρρύνεται η χωροθέτηση βιομηχανικών μονάδων, με εξαίρεση αυτές που έχουν ανάγκη χωροθέτησης σε άμεση επαφή με θαλάσσιο μέτωπο. **Η κατεύθυνση αυτή είναι ιδιαίτερα έντονη σε ζώνες που χαρακτηρίζονται από το χωροταξικό σχεδιασμό ως προτεραιότητας για τον τουρισμό ή τον παραθερισμό.**

Στο άρθρο 5 του ΕΠΧΣΑΑ δίνονται κατευθύνσεις κλαδικού και ειδικού χαρακτήρα για τη στρατηγική χωρική οργάνωση της βιομηχανίας, σε ό,τι αφορά:

- Κατηγορίες βιομηχανικών δραστηριοτήτων με χωροθετική εξάρτηση από αγροτικές πρώτες ύλες:
 - ο **Να είναι αποδεκτή η χωροθέτησή τους, καθώς και των αντίστοιχων οργανωμένων υποδοχέων, σε περιοχές Αγροτικής Γης Υψηλής Παραγωγικότητας (Α.Γ.Υ.Π.).**
 - ο Να είναι κατ' αρχήν αποδεκτή η χωροθέτησή τους σε περιοχές του δικτύου ΦΥΣΗ (NATURA) 2000, εκτός των οικοτόπων κοινοτικής προτεραιότητας σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις που τίθενται από τα νομικά καθεστώτα προστασίας τους.
- Κατηγορίες δραστηριοτήτων με χωροθετική εξάρτηση από πρώτες ύλες προερχόμενες από εξόρυξη:
 - ο Σε χωροθετημένα μεταλλεία ή λατομεία, επιτρέπονται μονάδες του παρόντος άρθρου, εφόσον παρουσιάζουν εξάρτηση από πρώτες ύλες που παράγονται στον αντίστοιχο χώρο.
 - ο Σε περιοχές του δικτύου ΦΥΣΗ (NATURA) 2000, εκτός των οικοτόπων κοινοτικής προτεραιότητας όπου απαγορεύεται η εγκατάσταση των ανωτέρω βιομηχανικών μονάδων, είναι δυνατή η χωροθέτηση τους σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις που τίθενται από τα νομικά καθεστώτα προστασίας τους.
 - ο Είναι κατ' αρχήν αποδεκτή η εγκατάσταση των βιομηχανικών μονάδων της παρούσας παραγράφου σε δάση ή δασικές εκτάσεις, στο πλαίσιο των διατάξεων της δασικής νομοθεσίας, όταν δεν είναι τεχνικοοικονομικά πρόσφορη ή εφικτή η εγκατάσταση εκτός των περιοχών αυτών. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να εξετάζεται η ύπαρξη κατάλληλων θέσεων σε δασική έκταση, και μόνον όταν αυτή δεν είναι δυνατή εξετάζεται η χωροθέτηση σε δάσος. Σε περιπτώσεις που παρά την κατεύθυνση αυτή δεν θα γίνεται, σε πρώτο στάδιο, δεκτή μια τέτοια χωροθέτηση, θα πρέπει να εξετάζεται η δυνατότητα έγκρισης της χωροθέτησης υπό τον όρο της δάσωσης με δαπάνες του φορέα της μονάδας έκτασης μη

δασικού χαρακτήρα χωροθετημένης σε μια ευρύτερη περιοχή νομαρχιακής κλίμακας, εμβαδού τουλάχιστον ίσου με τη δασική περιοχή στην οποία γίνεται η επέμβαση.

- Κατηγορίες βιομηχανικών δραστηριοτήτων με ανάγκη χωροθέτησης σε άμεση επαφή με θαλάσσιο μέτωπο:
 - Να είναι αποδεκτή υπό προϋποθέσεις, που σχετίζονται με την οργάνωση του χώρου, η χωροθέτησή τους στην κρίσιμη παραθαλάσσια ζώνη (Το τμήμα των παράκτιων δημοτικών διαμερισμάτων σε απόσταση μέχρι 350 μ. από τη γραμμή του αιγιαλού ή, ελλείψει αυτού, της ακτογραμμής).
 - Να επεκταθούν και σε αυτές οι διατάξεις περί παραχώρησης αιγιαλού και παραλίας που προβλέπει για τις Β.Ε.ΠΕ. ο ν. 2545/1997 άρθρο 14, πλην αυτών που αναφέρονται στην αναγκαστική απαλλοτρίωση.
 - Σε περιοχές του δικτύου ΦΥΣΗ (NATURA) 2000, εκτός των οικοτόπων κοινοτικής προτεραιότητας όπου απαγορεύεται η εγκατάσταση των ανωτέρω βιομηχανικών μονάδων, είναι δυνατή η χωροθέτηση τους σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις που τίθενται από τα νομικά καθεστώτα προστασίας τους.
- Μεγάλες υφιστάμενες βιομηχανικές επιχειρήσεις κρίσιμες για την τοπική οικονομία, για τις οποίες εγκρίνεται Επιχειρηματικό Σχέδιο Διάσωσης και Αναδιάρθρωσης:
 - Προτείνεται η αναμόρφωση του θεσμού κατά τρόπο που τυχόν αναγκαία μέτρα χωρικού χαρακτήρα (χρήσεις γης, όροι και περιορισμοί δόμησης) να ενσωματώνονται και να εγκρίνονται με αυτό.
- Επενδύσεις υψηλής τεχνολογίας
 - Δίνεται η κατεύθυνση να εξετάζεται ιδιαίτερα ευνοϊκά η εγκατάσταση αντίστοιχων μονάδων σε πόλους όπως η Πάτρα.
- Βιομηχανικές επενδύσεις μείζονος σημασίας για την εθνική οικονομία
 - Η χωροθέτηση βιομηχανικών μονάδων της παρούσας περίπτωσης ευνοείται σε περιοχές εντός ή εκτός σχεδίου, που βρίσκονται στους πόλους (Πάτρα) και άξονες ανάπτυξης του εθνικού προτύπου χωροταξικής οργάνωσης της βιομηχανίας.
- Μονάδες της Οδηγίας Σεβέζο II (Νομός Αιτωλοακαρνανίας, Νομός Αχαΐας)
 - Η χωροθέτηση μονάδων που εμπίπτουν στην εφαρμογή της Οδηγίας Σεβέζο II επιτρέπεται σε περιοχές που έχουν καθοριστεί για το σκοπό αυτό από τον χωροταξικό ή τον πολεοδομικό σχεδιασμό.

Με βάση την εκτίμηση των απαιτούμενων εκτάσεων για οργανωμένους υποδοχείς της βιομηχανίας στην Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας εντοπίζεται υψηλή ανάγκη στην Π.Ε. Αχαΐας, όπου προτείνεται αύξηση των υποδοχών και μέση στις Π.Ε. Ηλείας και Αιτωλοακαρνανίας.

Περιφέρεια	Ενδεικτικό μέγεθος (στρ.)	Ενδεικτική κατανομή ανά μέγεθος υποδοχέα		
		Μικροί (περ.100 στρ.)	Μεσαίοι (περί 300 στρ.)	Μεγάλοι (>1.000στρ.)
Δ. Ελλάδα	1.800	3-5	1-2	1
	Ανάγκη απόλυτης στρεμματικής αύξησης	Ανάγκη σχετικής αύξησης ως ποσοστού των υφιστάμενων υποδοχών		
ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ ΝΟΜΟΣ ΑΙΤ/ΝΙΑΣ	Υψηλή Μέση Μέση	Μέση [Δεν λειτουργούν σήμερα] Περιορισμένη		

Αναλυτικά οι κατευθύνσεις του ΕΠΧΣΑΑ ανά πρώην Νομό (Περιφερειακή Ενότητα): Νομός (Π.Ε.) Αιτωλοακαρνανίας

Γενική προτεραιότητα άσκησης χωρικής πολιτικής για τη μεταποίηση: Μέση (1,0)⁶.

Κλαδικές προτεραιότητες: Η σημερινή έλλειψη συγκεκριμένης κλαδικής εξειδίκευσης αντανάκλα την επί χρόνια έλλειψη συγκριτικών πλεονεκτημάτων. Η λειτουργία της ΝΑ.ΒΙ.ΠΕ. Αστακού και η προγραμματική επιλογή του δυτικού εθνικού άξονα ανάπτυξης σημαίνουν ότι πρέπει να στηριχθούν αφενός οι κλάδοι/κατηγορίες μονάδων που προσελκύονται από θαλάσσιο μέτωπο και/ή από ελεύθερες ζώνες. Η ανάπτυξη δραστηριοτήτων διαμετακόμισης μπορεί να λειτουργήσει συμπληρωματικά προς τη μεταποίηση.

Χωροταξικό πρότυπο της βιομηχανίας: Η μεταποίηση εστιάζεται σημειακά στα τρία μεγαλύτερα οικιστικά κέντρα (Αγρίνιο, και με μικρότερο βάρος Μεσολόγγι και Ναύπακτος). Η άμεση προοπτική στο Νομό είναι η ενεργοποίηση της ΝΑ.ΒΙ.ΠΕ. Αστακού / λιμανιού Πλατυγιαλίου (περιοχή εντατικοποίησης), και σε δεύτερη φάση η δικτύωση των ισχυρών σημείων της μεταποίησης, κατά μήκος του δυτικού άξονα ανάπτυξης(περιοχές επέκτασης).

⁶ Γενική προτεραιότητα άσκησης χωρικής πολιτικής για τη μεταποίηση. Προσδιορίζεται το επίπεδο προτεραιότητας για την άσκηση χωρικής πολιτικής για τη βιομηχανία, με βάση την εξής κλίμακα:

πολύ χαμηλή προτεραιότητα (0,5-), χαμηλή προτεραιότητα (0,5), χαμηλή προς μέση προτεραιότητα (1,0), μέση προτεραιότητα (1,5), υψηλή προτεραιότητα (2,0 και 2,5), πολύ υψηλή προτεραιότητα (3,0).

Η προτεραιότητα αντανάκλα είτε ισχυρή υφιστάμενη βιομηχανική βάση ή τάση ανάπτυξής της, είτε προγραμματική επιλογή για την ενίσχυση της βιομηχανίας.

Οργανωμένη χωροθέτηση της βιομηχανίας: Όσον αφορά τους οργανωμένους υποδοχείς, προτεραιότητα έχει η ενεργοποίηση και αξιοποίηση της ΝΑ.ΒΙ.ΠΕ. Αστακού. Στο υπόλοιπο χώρο η έμφαση στο Νομό είναι στη στήριξη της αναδιάρθρωσης της υφιστάμενης βάσης της μεταποίησης στις σημερινές θέσεις.

Χρήσεις γης και σχέση με άλλες δραστηριότητες: Ο Νομός έχει δυνατότητα υποδοχής **μεγάλων τουριστικών επενδύσεων**, και παράλληλα ανάπτυξης **ήπιων μορφών τουρισμού**. Η δυνατότητα και βιομηχανικής ανάπτυξης επιβάλλει ρύθμιση της σχέσης των δύο τομέων, οι περιοχές ενδιαφέροντος των οποίων μπορεί να επικαλύπτονται μερικώς (παράκτια ζώνη), όπου και θα απαιτηθεί λεπτομερής σχεδιασμός. Περιβαλλοντικές επιπτώσεις της βιομηχανίας: Σημειώνεται η **παρουσία μονάδων Σεβέζο (ανάγκη αποτελεσματικής προετοιμασίας Σ.Α.Τ.Α.Μ.Ε.)**.

Πολιτική για τις περιοχές με ιδιαίτερα χαμηλή παρουσία βιομηχανίας (ενδονομαρχιακές ανισότητες): Στο πλαίσιο της μεγάλης κλίμακας και γεωγραφικής διαφοροποίησης του Νομού, **πολιτική τύπου 5:** «*Η χαμηλή απόλυτη ένταση των ανισοτήτων (λόγω γενικότερα χαμηλής παρουσίας της βιομηχανίας) μειώνει την αντικειμενική σημασία τους. Γεωγραφική επιλεκτική πολιτική μερικής διεύρυνσης της βιομηχανικής βάσης*».

Ενίσχυση των βιοτεχνικών δραστηριοτήτων στις ορεινές ζώνες.

Βιομηχανία και αγορά εργασίας: **Πολιτικές τύπου 4**, βραχυ–μεσοπρόθεσμα:

Πιθανή ποσοστιαία απώλεια θέσεων εργασίας στη βιομηχανία: Υψηλή

Συμμετοχή της βιομηχανίας στη συνολική απασχόληση: Χαμηλή

Προοπτικές άλλων τομέων ως προς την απασχόληση: Αρνητικές

Πολιτική απασχόλησης για τους εργαζόμενους στη βιομηχανία: **Πολιτική μέσης έντασης** όσον αφορά:

- Ειδικά μέτρα για εργαζόμενους/άνεργους χαμηλής απασχολησιμότητας,
- Οριζόντια μέτρα στήριξης της απασχόλησης (σύνολο αγοράς εργασίας),
- Δράσεις κατάρτισης,
- Έκτακτα μέτρα στήριξης της απασχόλησης σε ενδεχόμενους θύλακες ανεργίας λόγω έντονης αποβιομηχανίσης.

Νομός Αχαΐας

Γενική προτεραιότητα άσκησης χωρικής πολιτικής για τη μεταποίηση: Μέση+ (1,5), κυρίως λόγω της παρουσίας της Πάτρας.

Κλαδικές προτεραιότητες: Σήμερα ο Νομός δεν έχει σαφή φυσιογνωμία στη μεταποίηση, με κάποια εξαίρεση τη μεγαλύτερη από ότι συνήθως παρουσία **μονάδων μεταποίησης αγροτικών προϊόντων**, που πάντως δεν φθάνει σε επίπεδο ειδίκευσης εθνικής εμβέλειας. Ωστόσο, το αστικό περιβάλλον (Πάτρα, αλλά και Αίγιο) δημιουργεί κάποιες εξωτερικές οικονομίες αστικοποίησης για τις μονάδες, η παρουσία του Πανεπιστημίου αποτελεί ευνοϊκό παράγοντα για την ανάπτυξη **κλάδων συναφών με την πληροφορική, τηλεματική και γενικότερα την καινοτομία**, ενώ και η λειτουργία της γέφυρας του Ρίου – Αντίρριου και η προοπτική του δυτικού εθνικού άξονα ανάπτυξης μπορεί μεσοπρόθεσμα να επιτρέψουν κάποια ενίσχυση της βάσης της μεταποίησης. Οι προοπτικές αυτές πρέπει να στηριχθούν από τις χωρικές πολιτικές. Ο **χωρικός συνδυασμός της μεταποίησης με εμπορευματικές / εφοδιαστικές δραστηριότητες**, και – στην Πάτρα – **με δραστηριότητες Ε.Τ.Α.**, παρουσιάζει **πλεονεκτήματα και πρέπει να στηριχτεί**.

Οργανωμένη χωροθέτηση της βιομηχανίας: Η υπάρχουσα ΒΙ.ΠΕ. δεν έχει προσελκύσει παρά περιορισμένο επενδυτικό ενδιαφέρον. Απαιτείται **βελτίωση της ελκυστικότητάς της, καθώς και η δημιουργία νέων πολεοδομούμενων υποδοχών**.

Χρήσεις γης και σχέση με άλλες δραστηριότητες:

Απαιτούνται ρυθμιστικές και περιβαλλοντικές παρεμβάσεις για την **εξασφάλιση ομαλής τροφοδοσίας της αυξημένης κατασκευαστικής δραστηριότητας στην περιοχή με δομικά υλικά** με τις ελάχιστες δυνατές επιπτώσεις από τη λειτουργία των συναφών μονάδων στο περιβάλλον.

Περιβαλλοντικές επιπτώσεις της βιομηχανίας: **Δεν υπάρχουν** ιδιαίτερες επιπτώσεις από τη βιομηχανία εν γένει, αλλά **υπάρχουν κάποιες μονάδες Σεβέζο (αποτελεσματικής προετοιμασίας Σ.Α.Τ.Α.Μ.Ε.)**.

Πολιτική για τις περιοχές με ιδιαίτερα χαμηλή παρουσία βιομηχανίας (ενδονομαρχιακές ανισότητες): **Πολιτική τύπου 1:** Πολιτική διεύρυνσης της γεωγραφικής βάσης της μεταποίησης με **αφετηρία τα υφιστάμενα ισχυρά σημεία**, και **προορισμό τις περιοχές με μη αξιοποιημένα ή δυνητικά συγκριτικά πλεονεκτήματα για τη βιομηχανία και έλλειψη άλλων αναπτυγμένων τομέων**. Απαιτεί στήριξη γεωγραφικά εντοπισμένη.

Βιομηχανία και αγορά εργασίας: **Πολιτικές τύπου 1:**

Πιθανή ποσοστιαία απώλεια θέσεων εργασίας στη βιομηχανία: Υψηλή

Συμμετοχή της βιομηχανίας στη συνολική απασχόληση: Υψηλή

Προοπτικές άλλων τομέων ως προς την απασχόληση: Θετικές

Πολιτική απασχόλησης για τους εργαζόμενους στη βιομηχανία: **Έντονη Πολιτική** όσον αφορά:

- Ειδικά μέτρα για εργαζόμενους/άνεργους χαμηλής απασχολησιμότητας,
- Δράσεις κατάρτισης,

Και **Πολιτική μέσης έντασης** όσον αφορά: Έκτακτα μέτρα στήριξης της απασχόλησης σε ενδεχόμενους θύλακες ανεργίας λόγω έντονης αποβιομηχανίσης.

Η μεταποίηση συγκεντρώνεται στον άξονα Πάτρα – Αίγιο. Δεν υπάρχουν προοπτικές ουσιαστικής διαφοροποίησης αυτού του χωρικού σχήματος, αλλά πρέπει να επιδιωχθεί η **γεωγραφική διεύρυνση κατά μήκος του δυτικού άξονα**, ενώ η διαφοροποίηση της εσωτερικής τους ισορροπία, με πιθανή νέα αιχμή στο Ρίο μπορεί να προκύψει μέσω της αγοράς και πρέπει να ρυθμιστεί από το σχεδιασμό.

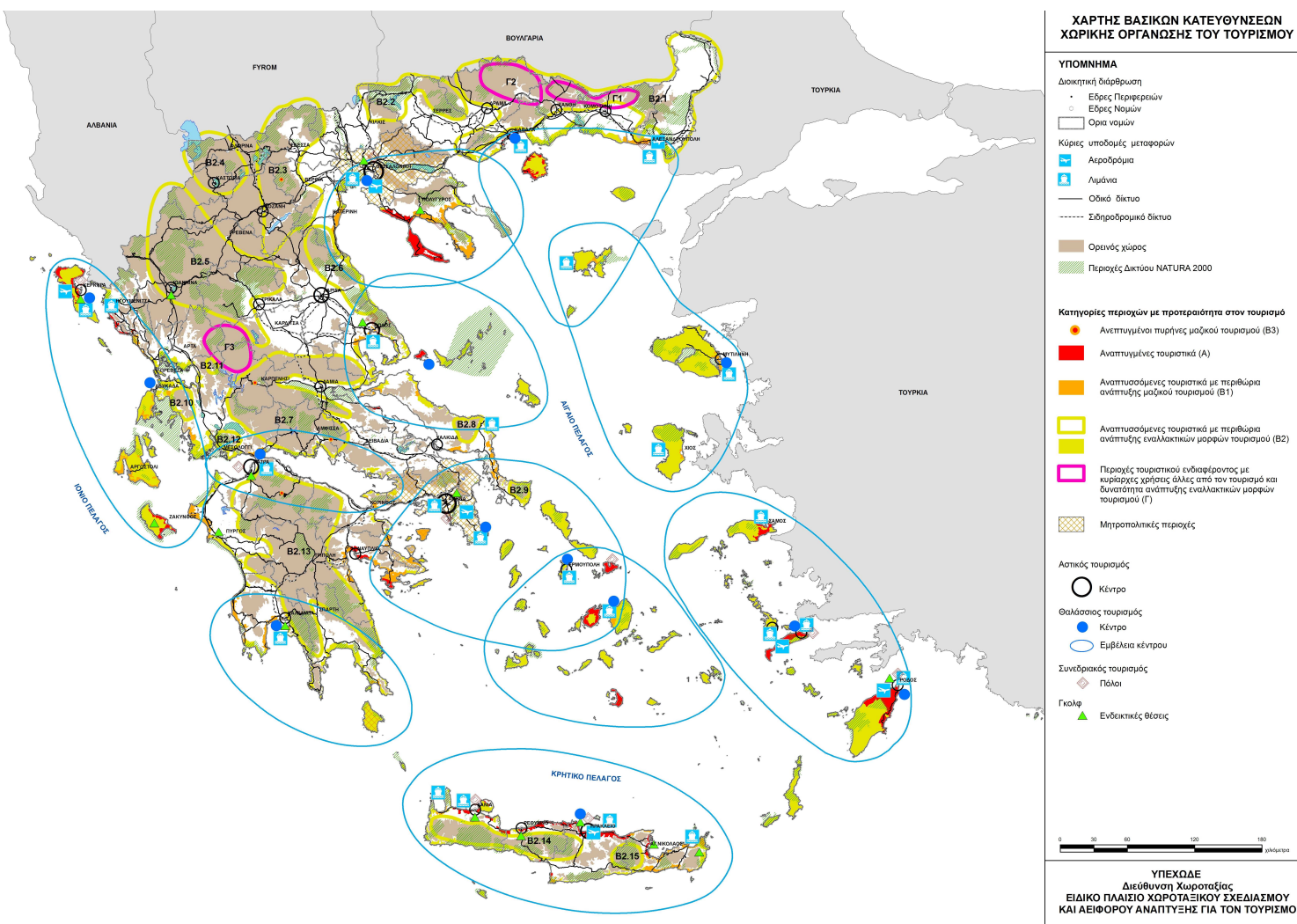
5 του ΕΠΧΣΑΑ. Οι ζώνες αυτές θα εξειδικεύονται περαιτέρω από το σχεδιασμό σε τοπική κλίμακα. Επίσης οι Προδιαγραφές των Περιφερειακών Πλαισίων πρέπει να προβλέψουν κριτήρια, με βάση τα οποία τα Πλαίσια θα κατατάξουν τους Ο.Τ.Α. της αντίστοιχης Περιφέρειας σε βαθμίδες προτεραιότητας, κατ' αναλογία της αντίστοιχης κατάταξης των Νομών του Παραρτήματος Ι του ΕΠΧΣΑΑ για τη βιομηχανία. Η προτεραιότητα μπορεί να συνδέεται είτε με ισχυρή υφιστάμενη βιομηχανική βάση ή τάση ανάπτυξής της, είτε με προγραμματική επιλογή για την ενίσχυση της βιομηχανίας σε εξειδίκευση περιφερειακών κατευθύνσεων. Κριτήρια για την κατάταξη σε βαθμίδες προτεραιότητας πρέπει να είναι: τα ποσοτικά και ποιοτικά χαρακτηριστικά της υφιστάμενης βιομηχανικής βάσης και οι τάσεις εξέλιξής της, οι προγραμματικές επιλογές για τη βιομηχανία με βάση το ΕΠΧΣΑΑ και λοιπά υπερκείμενα πλαίσια σχεδιασμού ή προγραμματισμού, η καταλληλότητα του χώρου για χωροθέτηση βιομηχανικών δραστηριοτήτων, και ο ρόλος της βιομηχανίας στη συνολική οικονομική βάση και τις προοπτικές του Ο.Τ.Α. Κατά τον εναρμονισμό των Περιφερειακών Πλαισίων με το Ειδικό Πλαίσιο πρέπει να ληφθούν ιδιαίτερα υπόψη οι ανά Περιφέρεια κατευθύνσεις του Παραρτήματος Ι του ΕΠΧΣΑΑ, με τις αναγκαίες εξειδικεύσεις ή προσθήκες. Πρέπει να εξεταστεί η ενεργοποίηση της διάταξης της παρ. 3α του άρθρου 8 του ν. 2742/1999 που δίνει τη δυνατότητα ανάληψης σχετικής πρωτοβουλίας από τις Περιφέρειες. Η προβλεπόμενη από το ν. 2742/1999 δυνατότητα νομαρχιακής εξειδίκευσης των Περιφερειακών Πλαισίων είναι σκόπιμο να χρησιμοποιηθεί για τον αναλυτικότερο χωροταξικό σχεδιασμό της βιομηχανίας, ιδιαίτερα στους Νομούς πολύ υψηλής και υψηλής προτεραιότητας. Τέλος τα χωροταξικά σχέδια πρέπει να διερευνούν τη σκοπιμότητα προσδιορισμού περιοχών για τη χωροθέτηση εγκαταστάσεων που εμπίπτουν στην εφαρμογή της Οδηγίας Σεβέζο ΙΙ και να θέτουν τους απαραίτητους όρους και προϋποθέσεις εγκατάστασής τους.

5. ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΕΙΔΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΧΩΡΟΤΑΞΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΦΟΡΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟ (ΦΕΚ 1138/Β/2009) ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Το ΕΠΧΣΑΑ για τον Τουρισμό στοχεύει στη διαμόρφωση συνθηκών για:

- Την προώθηση της αειφόρου και ισόρροπης ανάπτυξης του τουρισμού της χώρας, σύμφωνα με τις φυσικές, πολιτιστικές, οικονομικές και κοινωνικές ιδιαιτερότητες κάθε περιοχής με ιδιαίτερη έμφαση στην προστασία, ανάδειξη και αποκατάσταση του περιβάλλοντος, της πολιτιστικής κληρονομιάς και του τοπίου και ειδικότερα στην προστασία των υδατικών πόρων και του εδάφους και στη διατήρηση της βιοποικιλότητας.
- Την ποιοτική περιβαλλοντική αναβάθμιση, θεματική, χρονική και χωρική διεύρυνση της τουριστικής δραστηριότητας και ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας του Ελληνικού τουριστικού προϊόντος, με ειδική μέριμνα για την ανάδειξη και προβολή της ταυτότητάς του.
- Την προσαρμογή του σχεδιασμού στις νέες προκλήσεις και πολιτικές, για τη βελτίωση της απόδοσης στον τομέα του τουρισμού.
- Την προώθηση της υγιούς επιχειρηματικότητας, μέσα από τη δημιουργία σταθερού πλαισίου κανόνων που αφορούν στη χωροθέτηση επιχειρήσεων που σχετίζονται με τον τουρισμό και τη δημιουργία συνθηκών για την προσέλκυση σημαντικών, για την εθνική οικονομία, τουριστικών επενδύσεων.
- Την εξειδίκευση και συμπλήρωση των βασικών κατευθύνσεων, προτεραιοτήτων και επιλογών του Γ.Π.Χ.Σ.Α.Α., στον τομέα του τουρισμού.
- Τη διάχυση της ανάπτυξης του τουρισμού σε περισσότερες γεωγραφικές περιοχές με πολιτικές που ενθαρρύνουν ή αποθαρρύνουν τη συγκέντρωση των επενδύσεων στον τουρισμό.
- Τη διάχυση των αποτελεσμάτων του τουρισμού στους υπολοίπους τομείς της οικονομίας, με πολιτικές οι οποίες ενισχύουν τη διασύνδεσή τους.
- Τη βελτίωση του συνολικού (άμεσου και έμμεσου)οικονομικού αποτελέσματος της τουριστικής δραστηριότητας και του βαθμού απόδοσής της.
- Την ενσωμάτωση στο παρόν ειδικό πλαίσιο των σχετικών με τον τουρισμό κατευθύνσεων, παρεμβάσεων και έργων, των προγραμμάτων δημοσίων επενδύσεων, των προγραμμάτων περιφερειακής ανάπτυξης, καθώς και άλλων γενικών ή ειδικών αναπτυξιακών προγραμμάτων που έχουν αξιόλογες επιπτώσεις στη διάρθρωση και ανάπτυξη του εθνικού χώρου, καθώς και τη διατύπωση προτάσεων για νέες παρεμβάσεις, έργα κ.λπ.
- Την παροχή των αναγκαίων κατευθύνσεων προς τα υποκείμενα επίπεδα χωρικού σχεδιασμού για την προώθηση της τουριστικής ανάπτυξης στο πλαίσιο της αειφόρου, ισόρροπης, συνεκτικής και ολοκληρωμένης διαχείρισης του χώρου.
- Την εξειδίκευση και αναπροσαρμογή των στόχων, κατευθύνσεων και προτεραιοτήτων της αναπτυξιακής νομοθεσίας, όσον αφορά στην τουριστική ανάπτυξη και την παροχή ειδικότερων κατευθύνσεων ως προς την αξιοποίηση των αναπτυξιακών κινήτρων.

Στην Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας, με βάση την κατηγοριοποίηση του Εθνικού Χώρου από το ΕΠΧΣΑΑ (άρθρο 4) εντοπίζονται (βλ. Χάρτη βασικών κατευθύνσεων χωρικής οργάνωσης του τουρισμού):

I. Αναπτυσσόμενες τουριστικές περιοχές (B):

Για τις περιοχές αυτές το όριο αρτιότητας για τη δόμηση κύριων τουριστικών καταλυμάτων, εκτός σχεδίου και εκτός ορίων οικισμών, αυξάνεται από τα τέσσερα (4) στρέμματα στα οκτώ (8), ενώ η μέγιστη πυκνότητα περιορίζεται από τις 10, 12 και 15 κλίνες / στρέμμα για ξενοδοχεία πέντε, τεσσάρων και τριών αστέρων αντίστοιχα σε 8, 9 και 10 κλίνες / στρέμμα. Οι ρυθμίσεις αυτές δεν έχουν εφαρμογή για τον εκσυγχρονισμό υφισταμένων, κατά την ημερομηνία δημοσίευσης του ΕΠΧΣΑΑ για τον τουρισμό, τουριστικών καταλυμάτων καθώς και στις περιπτώσεις που βρίσκεται σε ισχύ έγκριση καταλληλότητας από τον Ε.Ο.Τ. υπό την προϋπόθεση ότι η οικοδομική άδεια θα είχε εκδοθεί εντός τριετίας από την δημοσίευση του ΕΠΧΣΑΑ για τον τουρισμό. Ρυθμίσεις σχεδιασμού του χώρου που προβλέπουν μεγαλύτερα όρια αρτιότητας κατισχύουν των ανωτέρω ορίων.

Οι περιοχές (B) διαμορφώνονται σε τρεις υποκατηγορίες, ως εξής:

Στην Π.Ε. Αιτωλοακαρνανίας, τα παράλια των Δ.Ε. Αντιρρίου και Ναυπάκτου, τα νότια παράλια της Δ.Ε. Αστακού και τμήμα της Δ.Ε. Κεκρωπίας και στην Π.Ε. Ηλείας τα παράλια των Δ.Ε. Κάστρου - Κυλλήνης, Βαρθολομιού, Γαστούνης, Αμαλιάδος και τα βόρεια παράλια της Δ.Ε. Πύργου ως Περιοχές με περιθώρια ανάπτυξης μαζικού τουρισμού (B1), με κυριότερες ειδικές κατευθύνσεις: ανάδειξη ταυτότητας / αναγνωρισιμότητας της περιοχής, μέτρα βελτίωσης των εισόδων και της σήμανσης των πόλεων, ένταξη των αναξιοποίητων τουριστικά πόρων της ενδοχώρας στο προσφερόμενο προϊόν, μέτρα εξυγίανσης και βελτίωσης των περιοχών που συγκεντρώνουν σημαντικό αριθμό σημείων τουριστικού ενδιαφέροντος καθώς και των τουριστικών διαδρομών, ανάληψη δράσεων αναβάθμισης του δομημένου χώρου, με πολεοδομικές παρεμβάσεις, όπως αναπλάσεις κοινόχρηστων και ιδιωτικών χώρων με αύξηση των ελεύθερων χώρων και του πρασίνου, της ασφάλειας κίνησης των πεζών και της βελτίωσης της κυκλοφορίας, ανάληψη δράσεων οργάνωσης του άτυπα οικιστικά διαμορφωμένου εξωαστικού χώρου, προστασία, ανάδειξη και αποκατάσταση του φυσικού περιβάλλοντος και λήψη μέτρων για την έγκαιρη πρόληψη φαινομένων υποβάθμισης της ποιότητας των φυσικών και ανθρωπογενών πόρων και συνδυασμένη προβολή τους. Κατασκευή νέων, συμπλήρωση και αναβάθμιση υφιστάμενων τεχνικών, κοινωνικών (περίθαλψης και αθλητισμού), περιβαλλοντικών και πολιτιστικών υποδομών (μουσεία, κλπ.), παροχή κινήτρων για

ολοκληρωμένο εκσυγχρονισμό τουριστικών υποδομών, επανάχρηση αξιόλογων κτιρίων ή συνόλων, προσανατολισμός των ιδιωτικών επενδύσεων προς τη συμπλήρωση ελλείψεων σε τύπους και τάξεις καταλυμάτων και σε υποδομές που εμπλουτίζουν, αναβαθμίζουν και διαφοροποιούν το προσφερόμενο τουριστικό προϊόν.

Βελτίωση της προσβασιμότητας των δυσπρόσιτων τουριστικών πόρων. Ενθάρρυνση χωροθετήσεων που αξιοποιούν τους εναλλακτικούς πόρους (εκτός ήλιου – θάλασσας) κάθε προορισμού. Κατασκευή νέων καταλυμάτων 3, 4 και 5 αστέρων σε κατάλληλες θέσεις κατά προτεραιότητα εντός σχεδίων πόλεων, ορίων οικισμών και ζωνών χρήσεων γης που επιτρέπουν τη χωροθέτηση τουριστικών δραστηριοτήτων.

(B2) Οι παρακάτω περιοχές:

B2.7 Ορεινοί όγκοι Όθρυος – Τυμφρηστού – Καλιακούδας – Χελιδώνας – Παναϊτωλικού – Ναυπακτίας – Βαρδουσίων – Γκιώνας – Παρνασσού – Καλλίδρομου – Οίτης (τμήματα των Καλλικράτειων Δήμων Αγρινίου, Θέρμου, Ναυπακτίας)

B2.10 Ξηρόμερο (τμήματα των Καλλικράτειων Δήμων Άκτιου-Βόνιτσας και Ξηρομέρου)

B2.11 Όρη Βάλτου (Τμήμα του Καλλικράτειου Δήμου Αμφιλοχίας)

B2.12 Αράκυνθος (Τμήμα των Καλλικράτειων Δήμων Αγρινίου και Ιεράς πόλης Μεσολογγίου)

B2.13 Ορεινός χώρος Πελοποννήσου (Παναχαϊκό, Χελμός, Ζήρεια, Ερύμανθος, Μαίναλο, Πάρνωνας και Ταΰγετος, ορεινή κεντρική Μεσσηνία και Νέδα) (Ορεινό τμήμα των Π.Ε. Αχαΐας και Ηλείας)

ως περιοχές με περιθώρια ανάπτυξης ήπιων και εναλλακτικών μορφών τουρισμού (B2) με κυριότερες ειδικότερες κατευθύνσεις α) διατήρηση, προστασία και ανάδειξη των φυσικών, ιστορικών, αρχιτεκτονικών, κ.α., σημείων του χώρου με «μοναδικά» χαρακτηριστικά καθώς και του χαρακτήρα, της κλίμακας και των χαρακτηριστικών των οικισμών, β) λήψη μέτρων για την έγκαιρη πρόληψη φαινομένων υποβάθμισης της ποιότητας των φυσικών και ανθρωπογενών πόρων και συνδυασμένη προβολή τους, γ) συγκρότηση τοπικών πολυθεματικών δικτύων και βελτίωση της προσβασιμότητας μεταξύ των πόλων και των πόρων που τα συγκροτούν με περιβαλλοντικά ήπιες παρεμβάσεις στις οδικές συνδέσεις, δ) κατασκευή νέων, συμπλήρωση και αναβάθμιση υφιστάμενων τεχνικών, κοινωνικών, περιβαλλοντικών και πολιτιστικών υποδομών.

- Περιορισμός της δόμησης νέων υποδομών φιλοξενίας, εστίασης και λοιπών σχετικών με τον τουρισμό υποδομών, εντός οικισμών καθώς και σε μια ζώνη πλάτους 500 μέτρων από τα όριά τους στις περιπτώσεις που διαπιστώνεται σχετικός κορεσμός (ποσοστό αδόμητων γηπέδων <40%).
- Προσαρμογή της τυπολογίας των καταλυμάτων (μορφολογικοί περιορισμοί, δυναμικότητα, τάξεις) και άλλων σχετικών με τον τουρισμό υποδομών σύμφωνα με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της περιοχής και των ειδικών μορφών που υποστηρίζουν.
- Προστασία και ανάδειξη του φυσικού περιβάλλοντος συμπεριλαμβανομένης της προστασίας της βιοποικιλότητας και του τοπίου.
- Επανάχρηση αξιόλογων κτιρίων ή συνόλων.
- Δημιουργία δικτύων μονοπατιών (εθνικών, ευρωπαϊκών) και διαδρομών («δρόμοι» καπνού, αμπέλου, ελιάς κ.α.) περιβαλλοντικής ευαισθησίας και εκπαίδευσης.
- Δημιουργία υποδομών στήριξης, προώθηση προγραμμάτων εκπαίδευσης και πιστοποίησης απασχολούμενων σε εναλλακτικές μορφές τουρισμού (Eco-Management and Audit Scheme– EMAS).
- Προώθηση προγραμμάτων στήριξης αγροτικών ή και παραδοσιακών μεταποιητικών δραστηριοτήτων φιλικών προς το περιβάλλον (στήριξη ολοκληρωμένης ή βιολογικής γεωργίας, προϊόντων ονομασίας προέλευσης, παραδοσιακών τεχνικών, κ.ά).
- Ενίσχυση του προσανατολισμού των συνεχιζόμενων ευρωπαϊκών προγραμμάτων για τον αγροτικό χώρο (Leader+, ΟΠΑΑΧ) προς μια ολοκληρωμένη αγροτική ανάπτυξη, πέραν της αποκλειστικής χρηματοδότησης καταλυμάτων.

(B.3) Οι περιοχές εγκαταστάσεων του υφιστάμενου χιονοδρομικού κέντρου του Χελμού (Καλάβρυτα, Δήμος Καλαβρύτων), ως αναπτυσσόμενος πυρήνας μαζικού τουρισμού εντός ευρύτερα αναπτυσσόμενης περιοχής με περιθώρια ανάπτυξης εναλλακτικού τουρισμού, με κύριες κατευθύνσεις α) ανάδειξη στοιχείων ταυτότητας και αναγνωρισιμότητας της περιοχής, β) μέτρα βελτίωσης των εισόδων και της σήμανσης των πόλεων, γ) ένταξη των αναξιοποίητων τουριστικά πόρων της ενδοχώρας στο προσφερόμενο προϊόν, με παράλληλη προστασία και διαφύλαξη των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών τους.

- Μέτρα εξυγίανσης και βελτίωσης των περιοχών που συγκεντρώνουν σημαντικό αριθμό σημείων τουριστικού ενδιαφέροντος καθώς και των τουριστικών διαδρομών.
- Ανάληψη δράσεων αύξησης της χωρητικότητας μιας περιοχής (δημιουργία τουριστικών πόρων με σκοπό τη διάχυση των τουριστικών ροών στο χώρο και την αποφόρτιση φυσικών και ανθρωπογενών πόρων που δέχονται υψηλές πιέσεις, ανάληψη δράσεων αναβάθμισης του δομημένου χώρου, με πολεοδομικές παρεμβάσεις, όπως αναπλάσεις κοινόχρηστων και ιδιωτικών χώρων με αύξηση των ελεύθερων χώρων και του πρασίνου.
- Ανάληψη δράσεων οργάνωσης του άτυπα οικιστικά διαμορφωμένου εξωαστικού χώρου.
- Προστασία, ανάδειξη και αποκατάσταση του φυσικού περιβάλλοντος.
- Κατασκευή νέων, συμπλήρωση και αναβάθμιση υφιστάμενων τεχνικών, κοινωνικών (περίθαλψης και αθλητισμού), περιβαλλοντικών και πολιτιστικών υποδομών (μουσεία, κ.λπ.).

- Αναβάθμιση υφιστάμενων καταλυμάτων και κατά περίπτωση κατασκευή νέων καταλυμάτων 4 και 5 αστερών σε κατάλληλες θέσεις κατά προτεραιότητα εντός σχεδίων πόλεων, ορίων οικισμών και ζωνών χρήσεων γης που επιτρέπουν τη χωροθέτηση τουριστικών δραστηριοτήτων.
- Παροχή κινήτρων για ολοκληρωμένο εκσυγχρονισμό τουριστικών υποδομών.
Επανάχρηση αξιόλογων κτιρίων ή συνόλων.
Προσανατολισμός των επενδύσεων προς τη συμπλήρωση ελλείψεων σε τύπους και τάξεις καταλυμάτων και σε υποδομές που εμπλουτίζουν το τουριστικό προϊόν.

II. Η περιοχή Αγράφων - Ασπροποτάμου ως περιοχή τουριστικού ενδιαφέροντος με μειονεκτικά χαρακτηριστικά και κυρίαρχες χρήσεις άλλες από τον τουρισμό (Γ3) (τμήμα του Καλλικράτειου Δήμου Αμφιλοχίας) με κύριες κατευθύνσεις: α) διαφύλαξη φυσικών, ιστορικών, αρχιτεκτονικών, κ.α., σημείων του χώρου με «μοναδικά» χαρακτηριστικά, β) δημιουργία θεματικών διαδρομών με ανάδειξη στοιχείων των κυρίαρχων χρήσεων («δρόμοι» ελιάς, αμπέλου, καπνού, κ.α.), γ) αποκατάσταση και αξιοποίηση παλαιών κελυφών, δ) δημιουργία μουσείων, κέντρων ερμηνείας του χώρου κλπ., ε) κατασκευή νέων, συμπλήρωση και αναβάθμιση υφιστάμενων τεχνικών, κοινωνικών και περιβαλλοντικών υποδομών, στ) αξιοποίηση των εκάστοτε τοπικών πόρων που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για την ανάπτυξη ήπιων μορφών τουρισμού, ζ) ανάδειξη και προστασία φυσικού και ανθρωπογενούς περιβάλλοντος και τοπίου, προώθηση προγραμμάτων στήριξης αγροτικών δραστηριοτήτων φιλικών προς το περιβάλλον (στήριξη ολοκληρωμένης ή βιολογικής γεωργίας, προϊόντων ονομασίας προέλευσης, παραδοσιακών τεχνικών), ενίσχυση του προσανατολισμού των συνεχιζόμενων ευρωπαϊκών προγραμμάτων για τον αγροτικό χώρο (Leader+, ΟΠΑΑΧ) προς μια ολοκληρωμένη αγροτική ανάπτυξη, πέραν της αποκλειστικής χρηματοδότησης καταλυμάτων, δημιουργία υποδομών στήριξης, προώθηση προγραμμάτων εκπαίδευσης και πιστοποίησης (Eco-Management and Audit Scheme- EMAS), για τις περιοχές της κατηγορίας αυτής (περιοχές με κυρίαρχες χρήσεις άλλες από τον τουρισμό και δυνατότητα ανάπτυξης εναλλακτικών μορφών τουρισμού) ορίζονται οι παρακάτω όροι για τη δόμηση κύριων τουριστικών καταλυμάτων σε εκτός σχεδίου και εκτός ορίων οικισμών περιοχές:

α) σε ζώνη πλάτους 500 μέτρων, από τα όρια των οικισμών αρτιότητα δύο (2) στρέμματα, συντελεστής δόμησης 0.3 και πυκνότητα κτιρίων ανά στρέμμα 15.

β) στις λοιπές εκτός σχεδίου και εκτός ορίων οικισμών περιοχές διατηρούνται οι ισχύοντες όροι δόμησης. Ρυθμίσεις σχεδιασμού του χώρου που σήμερα προβλέπουν μεγαλύτερα όρια αρτιότητας κατισχύουν των ανωτέρω ορίων.

Για τις παράκτιες περιοχές των υπό στοιχείων Β κατηγοριών χώρου (Αναπτυσσόμενες τουριστικά περιοχές) διακρίνεται ζώνη υψηλής ανταγωνιστικότητας διαφόρων οικονομικών δραστηριοτήτων, η οποία εκτείνεται σε απόσταση 350 μ. από τον αιγιαλό και έχει ιδιαίτερη σημασία για την ανάπτυξη του τουρισμού. Στη ζώνη αυτή που παρατηρείται υψηλός ανταγωνισμός χρήσεων γης και δραστηριοτήτων όλων των ειδών, με άμεση ή έμμεση επίπτωση στον τουρισμό, δίδονται μεταξύ άλλων οι κατευθύνσεις: α) περιορισμός της δημιουργίας νέων εγκαταστάσεων – χρήσεων μη συμβατών με την τουριστική δραστηριότητα (ιδίως βιομηχανικές / βιοτεχνικές εγκαταστάσεις χονδρικού εμπορίου, εμπορικές εκθέσεις, κτίρια και γήπεδα αποθήκευσης, γραφεία, κτίρια περίθαλψης, πρατήρια καυσίμων) ιδιαίτερα στις περιοχές που χαρακτηρίζονται ως ανεπτυγμένες τουριστικά⁷, β) κατά προτεραιότητα προώθηση δράσεων αποκατάστασης της αισθητικής του τοπίου και αναβάθμισης της λειτουργίας του χώρου..

IV. Οι περιοχές της Περιφέρειας που εκτείνονται σε υψόμετρο άνω των 600 μ., ως ορεινές περιοχές (ΣΤ), με κύριες κατευθύνσεις: α) διατήρηση της ποιότητας των φυσικών και ανθρωπογενών πόρων με μέτρα πρόληψης των κινδύνων υποβάθμισής τους, β) λήψη ειδικών μέτρων ενσωμάτωσης τρίτων δραστηριοτήτων αναγκαίων για τη λειτουργία του χώρου, που παρουσιάζουν ασυμβατότητες με την τουριστική δραστηριότητα, ώστε να είναι δυνατή η συνύπαρξη τους με αυτήν και ειδικότερα μέτρων αισθητικής και λειτουργικής αναβάθμισης των υποδομών τους (π.χ. σύνταξη ειδικών προδιαγραφών κατασκευής και λειτουργίας), γ) δημιουργία εξειδικευμένων, κατά περίπτωση, κανόνων για το σχεδιασμό και τη δόμηση λαμβάνοντας υπόψη την παραδοσιακή αρχιτεκτονική και τις τοπικές παραδόσεις, χρήσης υλικών και μορφών δόμησης, δ) υιοθέτηση πρακτικών που θα εξασφαλίζουν μειωμένη κατανάλωση ενέργειας και χρήση φιλικών προς το περιβάλλον υλικών, ε) δημιουργία δικτύων μονοπατιών (εθνικών, ευρωπαϊκών) και διαδρομών περιβαλλοντικής ευαισθησίας και εκπαίδευσης, στ) περιορισμός υπό ειδικούς όρους της δόμησης νέων υποδομών φιλοξενίας, εστίασης και λοιπών σχετικών με τον τουρισμό υποδομών εντός οικισμών καθώς και σε μια ζώνη πλάτους 500 μέτρων από τα όριά τους στις περιπτώσεις που διαπιστώνεται σχετικός κορεσμός (ποσοστό αδόμητων γηπέδων <40%), ζ) απαγόρευση της ανάπτυξης σύνθετων και ολοκληρωμένων τουριστικών υποδομών μικτής χρήσης.

⁷ Κατ' εξαίρεση είναι δυνατή η χωροθέτηση βιομηχανικών δραστηριοτήτων, που έχουν ανάγκη θαλάσσιου μετώπου και εξυπηρετούν άμεσες τοπικές ανάγκες ή είναι σημαντικές για την εθνική οικονομία, σύμφωνα με τις κατευθύνσεις του Ειδικού Πλαισίου για τη Βιομηχανία ύστερα από συνεκτίμηση κοινωνικών, οικονομικών και περιβαλλοντικών παραμέτρων και στα τμήματα των περιοχών αυτών που παρουσιάζουν μειωμένο τουριστικό ενδιαφέρον. Στις υπόλοιπες περιοχές τουριστικού ενδιαφέροντος (περιοχές υπό στοιχεία Β του άρθρου 4) η χωροθέτηση άλλων χρήσεων επιτρέπεται σε τμήματα τους που δεν παρουσιάζουν τουριστικό ενδιαφέρον είτε μεμονωμένα είτε σε οργανωμένους υποδοχείς.

V. Οι περιοχές του Δικτύου Φύση (NATURA) 2000 και άλλες περιοχές περιβαλλοντικής ευαισθησίας όπως κηρυγμένοι ιστορικοί τόποι, καταφύγια άγριας ζωής, κλπ., όπως έχουν οριοθετηθεί σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, ως Περιοχές του Δικτύου Φύση 2000 και λοιπές περιοχές περιβαλλοντικής ευαισθησίας (Η), με κυριότερες κατευθύνσεις: α) αξιοποίηση των εκάστοτε τοπικών πόρων που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για την ανάπτυξη ήπιων μορφών τουρισμού, β) ανάδειξη και προστασία περιβάλλοντος και τοπίου, γ) δημιουργία δικτύων μονοπατιών (εθνικών, ευρωπαϊκών) και διαδρομών («δρόμοι» καπνού, αμπέλου, ελιάς, κ.α.) περιβαλλοντικής ευαισθησίας και εκπαίδευσης, δ) προώθηση προγραμμάτων στήριξης αγροτικών δραστηριοτήτων φιλικών προς το περιβάλλον (στήριξη ολοκληρωμένης ή βιολογικής γεωργίας, προϊόντων ονομασίας προέλευσης, παραδοσιακών τεχνικών, κ.α), ε) δημιουργία υποδομών στήριξης, προώθηση προγραμμάτων εκπαίδευσης και πιστοποίησης (Eco-Management and Audit Scheme-EMAS), στ) οργανωτική και λειτουργική υποστήριξη των Φορέων Διαχείρισης, ζ) θέσπιση ειδικού τέλους υπέρ των Φορέων Διαχείρισης, επί των δραστηριοτήτων του τουρισμού που αναπτύσσονται στις περιοχές αυτές, με σκοπό να χρησιμοποιείται για την προστασία, διαχείριση και ανάδειξη του φυσικού περιβάλλοντος και του τοπίου, η) μέχρι τον καθορισμό χρήσεων και δραστηριοτήτων στις περιοχές αυτές η ανάπτυξη τουριστικών δραστηριοτήτων περιορίζεται στη δημιουργία μικρών, σύμφωνα με την κείμενη τουριστική νομοθεσία, τουριστικών καταλυμάτων στις εντός σχεδίου και εντός ορίων οικισμών περιοχές, καθώς και σε μια ζώνη πλάτους 500 μέτρων από τα όρια τους στις περιπτώσεις που διαπιστώνεται σχετικός κορεσμός (ποσοστό αδόμητων γηπέδων <40%)⁸. Η χωροθέτηση σύνθετων και ολοκληρωμένων τουριστικών υποδομών μικτής χρήσης αποκλείεται εντός περιοχών απολύτου προστασίας της φύσης και προστασίας της φύσης που καθορίζονται κατά τις διατάξεις των άρθρων 19 παρ. 1 και 2 και 21 του ν. 1650/1986 και οικοτόπων προτεραιότητας και επιβάλλεται η συγκέντρωση της δόμησης με ταυτόχρονο περιορισμό της, όσο και της χρήσης των εγκαταστάσεων.

VI. Οι χαρακτηρισμένοι κατά τις κείμενες διατάξεις ως παραδοσιακοί οικισμοί (Θ), με κύριες κατευθύνσεις α) Δημιουργία μηχανισμού ελέγχου των χρήσεων γης και της έντασης της τουριστικής δραστηριότητας βάσει των εξής κριτηρίων: επιφάνεια δομημένου χώρου, συνολικός αριθμός τουριστικών επιχειρήσεων με έδρα ή πραγματική λειτουργία στον οικισμό, αριθμός υφιστάμενων κλινών. Στόχος είναι η διαφύλαξη της αξίας του πόρου και η προστασία του παραδοσιακού χαρακτήρα, β) διαμόρφωση αυστηρότερων κανόνων για τη μορφολογία των νέων κτισμάτων, ενίσχυση δράσεων αποκατάστασης κελυφών, γ) έλεγχος της δυνατότητας επέκτασης ή μη των οικισμών κατά τρόπο ώστε να διαφυλάσσεται η αξία του πόρου και έλεγχος της δόμησης εκτός σχεδίου πόλης και ορίων οικισμών. Αξιοποίηση εγκαταλελειμμένων ορεινών οικισμών που παρουσιάζουν αρχιτεκτονικό ενδιαφέρον, με τη μετατροπή κτιρίων σε καταλύματα ή και με νέες μεγαλύτερου μεγέθους επενδύσεις (αύξηση μέχρι και 40% της υφισταμένης δομημένης επιφάνειας) με κίνητρα.

VII. Οι οριοθετημένοι κατά τις κείμενες διατάξεις αρχαιολογικοί χώροι και μνημεία (Ι), με κατεύθυνση την εξασφάλιση της προσβασιμότητας, της επισκεψιμότητας και της οργάνωσής τους, εξωραϊσμός του περιβάλλοντος χώρου, έλεγχος χρήσεων και της εγκατάστασης δικτύων υποδομής, ώστε να διασφαλίζεται η βέλτιστη ανάδειξή τους.

Επιπλέον, στο άρθρο 6 του ΕΠΧΣΑΑ καθορίζονται ειδικές μορφές τουρισμού:

(Α) Συνεδριακός τουρισμός στην Πάτρα, με κατευθύνσεις: α) Μέτρα για τη βελτίωση της ελκυστικότητάς της περιοχής, τον εκσυγχρονισμό και αναβάθμιση των υφιστάμενων εγκαταστάσεων και τη δημιουργία νέων, είτε αμιγών είτε συνδυασμένων με καταλύματα υψηλών προδιαγραφών με συνεδριακά κέντρα, β) δράσεις ενσωμάτωσης νέων τεχνολογιών στις υποδομές του συνεδριακού – εκθεσιακού τουρισμού και πρόσθετα κίνητρα για αποκατάσταση και επανάχρηση αξιόλογων παλαιών κελυφών καθώς και προώθηση δράσεων σύνδεσης του συνεδριακού με τον εκθεσιακό τουρισμό, γ) δημιουργία εγκαταστάσεων συνεδριακού – εκθεσιακού τουρισμού μικρότερης κλίμακας σε μικρότερα αστικά κέντρα και άλλους τουριστικούς προορισμούς, βάσει κριτηρίων, όπως: ύπαρξη Α.Ε.Ι. ή ερευνητικών κέντρων, παρουσία κάποιου ισχυρού / κυρίαρχου παραγωγικού τομέα στην περιοχή, ύπαρξη διεθνούς φήμης ή άλλων αξιόλογων στοιχείων του φυσικού / ανθρωπογενούς περιβάλλοντος.

(Β) Αστικός Τουρισμός, κατά προτεραιότητα στην Πάτρα, με κατεύθυνση δράσης α) ανάδειξης του ιστορικού κέντρου, μνημείων, αρχαιολογικών χώρων και λοιπών αξιόλογων στοιχείων του περιβάλλοντός της, β) δικτύωσης βάσει θεματικών ενότητων γ) εμπλουτισμού παρεχόμενων υπηρεσιών και δραστηριοτήτων (μουσεία, εκθετήρια, σύγχρονες εγκαταστάσεις πληροφόρησης, φεστιβάλ κ.α.), δ) εκσυγχρονισμού και

⁸ Ο περιορισμός αυτός δεν ισχύει α) στις υπό το στοιχείο Θ περιοχές (παραδοσιακοί οικισμοί) που η δόμηση περιορίζεται μόνο εντός σχεδίου και εντός ορίων οικισμών, β) για την επέκταση υφισταμένων μονάδων για λόγους βιωσιμότητας, γ) για τη δημιουργία ειδικών τουριστικών υποδομών με ή χωρίς υποδομές φιλοξενίας που από τη φύση τους συνδέονται με την αξιοποίηση πόρων με έντονη χωρική εξάρτηση π.χ. (ιαματικές πηγές) και δ) για την ανάπτυξη σύνθετων και ολοκληρωμένων τουριστικών υποδομών μικτής χρήσης για τις οποίες ισχύουν οι όροι και οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 9 του ΕΧΣΑΑ. Σε κάθε περίπτωση κατά την αξιολόγηση των επενδυτικών σχεδίων πρέπει να δίδεται η δέουσα βαρύτητα στην οικολογική συνιστώσα.

βελτίωσης της ποιότητας του ξενοδοχειακού δυναμικού, ε) ενημέρωσης των επισκεπτών για τη θέση και το περιεχόμενο των τουριστικών πόρων και εξασφάλισης εύκολης πρόσβασης σε αυτούς, στ) αναβάθμισης του ρόλου των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς και βελτίωσης της κυκλοφορίας και της ασφάλειας των πεζών.

(Γ) Θαλάσσιος Τουρισμός στην Πάτρα με ακτίνα επιρροής τις ακτές του Κορινθιακού και Πατραϊκού Κόλπου, της Δυτικής Ελλάδας και νήσων του Ιονίου και στην Κέρκυρα και Λευκάδα, με ακτίνα επιρροής τις ακτές της Δυτικής Ελλάδας συμπεριλαμβανομένου και του Αμβρακικού κόλπου, της Β.Δ. Πελοποννήσου και των νησιών του Ιονίου. Αποτελούν 2 από τις 11 ενότητες θαλάσσιου τουρισμού που ορίζονται για το σύνολο της χώρας. Τα κέντρα τους, συγκεκριμένα για την πρώτη ενότητα η Πάτρα, θα διαθέτουν σύγχρονες υποδομές ελλιμενισμού, ανεφοδιασμού και επισκευών και υπηρεσίες διοικητικής υποστήριξης για πρακτορεύσεις, ενοικιάσεις, αγοραπωλησίες, κ.λπ. Τα κέντρα αυτά θα εξυπηρετούν το μεγαλύτερο δυνατό συνδυασμό θαλάσσιων δραστηριοτήτων του τουρισμού. Βασική προϋπόθεση για την ανάπτυξη αυτών των κέντρων αποτελεί η ύπαρξη σύγχρονης υποδομής φιλοξενίας, εστίασης και ψυχαγωγίας και η γειτνίαση με αεροδρόμιο. Επισημαίνεται ότι ο θαλάσσιος τουρισμός προσδιορίζεται από τη δυνατότητα χρήσης ιδιόκτητων και εκμισθωμένων σκαφών αναψυχής διαφορετικών μεγεθών και εμβέλειας ταξιδίων, με ή άνευ πληρώματος και με ποικίλους τρόπους κίνησης.

(Δ) Πολιτισμικός Τουρισμός

Για την ανάπτυξη του πολιτισμικού τουρισμού απαιτείται η ιεραρχημένη αναβάθμιση και διασύνδεση του μουσειακού, μνημειακού, αρχαιολογικού και λαογραφικού κεφαλαίου της χώρας, **η διατήρηση και ανάδειξη της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς και ειδικότερα των ιστορικών κέντρων των πόλεων αλλά και μεμονωμένων κτιρίων**, η εξασφάλιση της προσβασιμότητας, της επισκεψιμότητας και οργάνωσης των αρχαιολογικών χώρων και μνημείων και υποστήριξη τους με κατάλληλα έργα υποδομής. Ένταξή τους σε τουριστικά δίκτυα, η δημιουργία μουσείων και θεματικών πάρκων συμπεριλαμβανομένων των τεχνολογικών για την ανάδειξη των πολιτιστικών πόρων και ιδιαιτεροτήτων κάθε περιοχής, η ενίσχυση δράσεων τύπου RISE, η ενίσχυση, προβολή και καθιέρωση φεστιβάλ, πολιτισμικών θεσμών και άλλων σχετικών εκδηλώσεων, η ανάπτυξη του γαστριμαργικού τουρισμού και η ένταξή του στο τουριστικό προϊόν (ανάπτυξη βιολογικών προϊόντων, συστημάτων διασφάλισης της ποιότητάς τους και πιστοποίησης της αξίας και της μοναδικότητάς τους).

(Δ.1) Θρησκευτικός Τουρισμός

Για την ανάπτυξη του θρησκευτικού τουρισμού απαιτείται η ιεραρχημένη ανάδειξη πόλων ανάπτυξης θρησκευτικού τουρισμού, συγκρότηση, οργάνωση και προβολή τους σε δίκτυα, βελτίωση της προσβασιμότητάς τους καθώς και των μεταξύ των συνδέσεων, προώθηση μέτρων εξωραϊσμού / αναβάθμισης και ανάδειξης των λατρευτικών χώρων, των συνοδών τους εγκαταστάσεων διημέρευσης και διαμονής καθώς και του περιβάλλοντα χώρου τους, διαφύλαξη των αρχιτεκτονικών χαρακτηριστικών των μοναστηριών από νέες μη προσαρμοσμένες στο χαρακτήρα τους κτιριακές επεκτάσεις, στήριξη δράσεων που αφορούν στην οργάνωση σχετικών εκδηλώσεων, προώθηση / στήριξη προγραμμάτων ανταλλαγής επισκέψεων μεταξύ θρησκευτικών κοινοτήτων.

(Ε) Αθλητικός Τουρισμός

Για την ανάπτυξη του αθλητικού τουρισμού απαιτείται α) η αξιοποίηση των αθλητικών εγκαταστάσεων, β) η ανάπτυξη προπονητικών κέντρων σε περιοχές του ορεινού και ημιορεινού χώρου που διαθέτουν ικανοποιητική πρόσβαση και ξενοδοχειακή υποστήριξη καθώς επίσης σε παραθαλάσσιες και παραλίμνιες περιοχές για τα αθλήματα του θαλάσσιου σκι, ιστιοδρομίες, κλπ., γ) η δημιουργία υποδομών μηχανοκίνητου αθλητισμού και δ) η προώθηση της σύνδεσης δράσεων αθλητικών φορέων (συνλόγων και σωματείων) με την τουριστική δραστηριότητα.

(Ε.1) Άλλες μορφές αθλητικού τουρισμού

(Ε.1.1) Γκολφ

Για την ανάπτυξή του δίδεται η παρακάτω κατεύθυνση για δημιουργία εγκαταστάσεων γκολφ στην ευρύτερη περιοχή της Πάτρας (Ως ευρύτερη περιοχή Πάτρας ορίζεται η περιοχή που περικλείεται σε ζώνη πλάτους 30 χιλιομέτρων από το κέντρο της πόλης) και στο Νομό Ηλείας και για αναβάθμιση των ήδη υπαρχόντων γηπέδων golf.

(Ε.1.2) Χιονοδρομικός τουρισμός

α) Εκσυγχρονισμός των εγκαταστάσεων, συμπεριλαμβανομένης πιθανής συμπλήρωσης, επέκτασης και αναβάθμισης της ποιότητας των προσφερόμενων υπηρεσιών, β) βελτίωση της ασφάλειας των υποδομών πρόσβασης (οδικό δίκτυο), γ) δημιουργία δικτύων διαδρομών ορειβατικού σκι σε υφιστάμενες δασικές οδούς και ορειβατικά μονοπάτια, κατά προτεραιότητα, σε ορεινά συγκροτήματα που δεν διαθέτουν χιονοδρομικά κέντρα καθώς και γύρω από ορεινούς οικισμούς, που διαθέτουν ικανοποιητική υποδομή φιλοξενίας και εστίασης.

(Ε.1.3) Καταδυτικός Τουρισμός

Ο καταδυτικός τουρισμός προτείνεται να προωθηθεί για τον εμπλουτισμό του τουριστικού προϊόντος **σε αναπτυσσόμενες και ανεπτυγμένες τουριστικές περιοχές.**

(Ε.1.4) Αθλητικές δραστηριότητες του ορεινού χώρου με ανάπτυξη αθλητικών δραστηριοτήτων (σπορ) του ορεινού χώρου (π.χ. ορειβασία, αναρρίχηση, κανόε – καγιάκ, rafting, αιωροπτερισμός, αλεξίπτωτο πλάγιάς) και ενίσχυση σωματείων και συλλόγων αθλημάτων του ορεινού χώρου.

(ΣΤ) Ιαματικός και θεραπευτικός τουρισμός: Προτείνεται η ιεραρχημένη αξιοποίηση των ιαματικών φυσικών πόρων με σκοπό την ανάπτυξη κέντρων θερμαλισμού με κριτήρια α) την αξία / ιαματικότητα (με

βάση σύγχρονα επιστημονικά δεδομένα) σε συνδυασμό με την επάρκεια του φυσικού πόρου για τη βιωσιμότητα της επένδυσης β) την ποιότητα του φυσικού και οικιστικού περιβάλλοντος της ενδοχώρας, γ) το βαθμό χωροταξικής ένταξής τους σε περιοχές που παρουσιάζουν ευρύτερο τουριστικό ενδιαφέρον, δ) την προσβασιμότητα της περιοχής και την υποστήριξή της με σύγχρονη τεχνική και κοινωνική υποδομή, ε) τη δυνατότητα υποστήριξης με ξενοδοχειακές υποδομές υψηλών προδιαγραφών καθώς και με συναφείς εγκαταστάσεις ελεύθερου χρόνου, αναψυχής, αθλητισμού.

Επιπρόσθετα απαιτείται η λήψη μέτρων για τη διαφύλαξη του φυσικού πόρου(πηγών) από τη ρύπανση και γενικότερα κάθε είδους υποβάθμιση προερχόμενη από κατασκευή τεχνικών έργων, κλπ. και

Προτείνεται η δημιουργία κέντρων θαλασσοθεραπείας και γενικότερα κέντρων θεραπευτικού τουρισμού με έμφαση στον συνδυασμό πρόληψης / θεραπείας –αποκατάστασης, αναψυχής και παραθερισμού σε περιοχές που διαθέτουν, σε αντιστοιχία με το αντικείμενο «θεραπείας», κατάλληλους πόρους, ιδιαίτερα **σε ανεπτυγμένες ή αναπτυσσόμενες τουριστικά περιοχές** της χώρας με καλή συγκοινωνιακή σύνδεση (κυρίως αεροπορική).

(Ζ) Τουρισμός φύσης (οικοτουρισμός – αγροτουρισμός)

Ο τουρισμός φύσης αναπτύσσεται **στον ορεινό χώρο και σε ενδιαφέρουσες περιβαλλοντικά περιοχές όπως περιοχές του δικτύου Φύση (NATURA) 2000, και Τοπία Ιδιαίτερου Φυσικού Κάλους (Τ.Ι.Φ.Κ.), δάση καθώς και σε περιοχές του αγροτικού χώρου** που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για τον τουρισμό.

Σε ό,τι αφορά τις ειδικές και τεχνικές υποδομές ανά κατηγορία, δίνονται μια σειρά από κατευθύνσεις (Άρθρο 7 του ΕΠΧΣΑΑ) για την ανάπτυξη και την βελτίωση της αξιοποίησης των μεταφορικών υποδομών, των σταθμών εισόδου (Πάτρα), ύδρευσης, διαχείρισης υγρών αποβλήτων, ενέργεια, τηλεπικοινωνίες, υγεία.

Στο άρθρο 8 δίνονται ειδικότερες κατευθύνσεις και όροι και περιορισμοί χωροθέτησης ορισμένων τουριστικών εγκαταστάσεων για κατηγορίες χώρου με ειδικό καθεστώς όπως σε δάση και δασικές εκτάσεις, αγροτική γη υψηλής παραγωγικότητας, λοιπή αγροτική γη καθώς και γενικές κατευθύνσεις επίλυσης συγκρούσεων με άλλες χρήσεις όπως με την βιομηχανία, την εξόρυξη, τις αιολικές εγκαταστάσεις, τις υδατοκαλλιέργειες.

6. ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΕΙΔΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΧΩΡΟΤΑΞΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΦΟΡΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΡΑΤΗΣΗΣ (ΦΕΚ 1575/Β/2001) ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Το ΕΠΧΣΑΑ Καταστημάτων Κράτησης αποσκοπεί στη διαμόρφωση κατευθύνσεων σε εθνικό επίπεδο για τη χωροθέτηση των Καταστημάτων Κράτησης με στόχο την προώθηση αρχών του Σωφρονιστικού Κώδικα, την κάλυψη επιτακτικών αναγκών συμπλήρωσης των υποδομών και τη βέλτιστη γεωγραφική κατανομή τους κατά τρόπο ώστε να εξυπηρετείται αποτελεσματικότερα ο πληθυσμός, να καλύπτονται οι ανάγκες των καταστημάτων κράτησης σε υποδομές και υπηρεσίες, καθώς και να ελαχιστοποιείται το κοινωνικό, οικονομικό και περιβαλλοντικό κόστος.

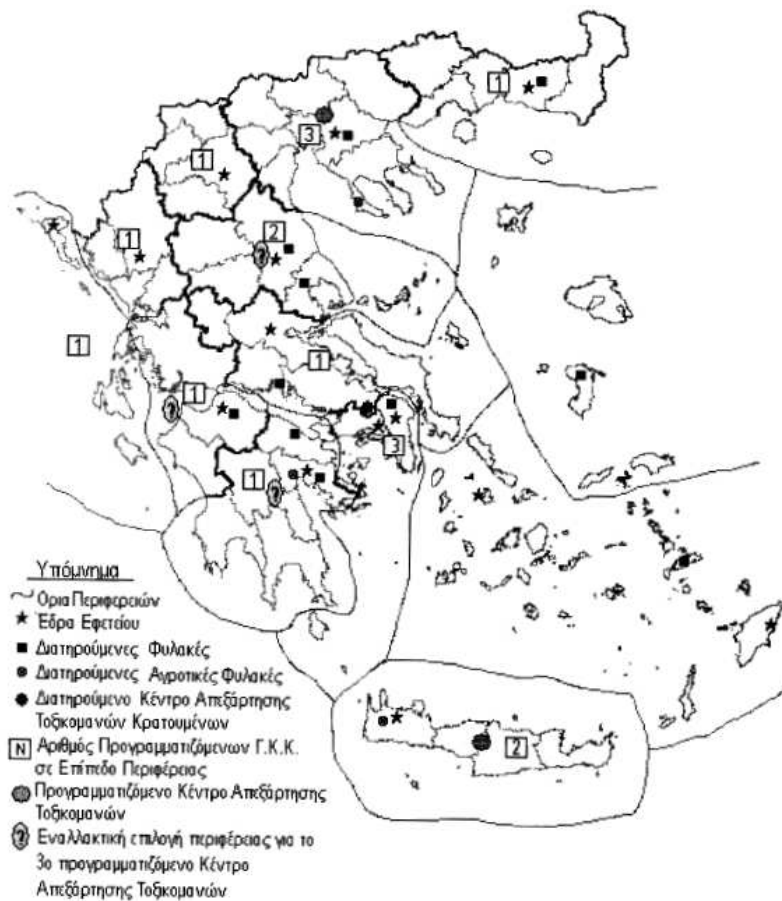
Με βάση τα κριτήρια Χωροθέτησης Καταστημάτων Κράτησης και το Πρόγραμμα Δράσης 2001-2016 (άρθρα 2 και 3 του ΕΠΧΣΑΑ), για το έτος στόχο (2016), προτείνεται:

- Η δημιουργία ενός νέου Γενικού Καταστήματος Κράτησης **στην ευρύτερη περιοχή της Πάτρας**, εκτός του αστικού ιστού και σε λειτουργική απόσταση από αυτόν, με βάση τα παρακάτω κριτήρια χωροθέτησης:
 - ο Δημιουργία ενός καταστήματος κράτησης στην ευρύτερη περιοχή της έδρας κάθε εφετείου.
 - ο Συμβατότητα με υφιστάμενες ή προγραμματισμένες χρήσεις γης ανάλογα με το είδος του καταστήματος κράτησης.
 - ο Το χαμηλότερο κατά περίπτωση περιβαλλοντικό, κατασκευαστικό και λειτουργικό κόστος για το κατάστημα κράτησης και την περιοχή υποδοχής του, Ειδικότερα δίδεται ως κατεύθυνση:
 - η αποφυγή δημιουργίας νέων σωφρονιστικών υποδομών σε ευαίσθητες περιβαλλοντικά περιοχές. Ως ευαίσθητες περιβαλλοντικά περιοχές νοούνται τόσο οι περιοχές προστασίας της φύσης όσο και οι ευαίσθητες πολιτισμικά περιοχές όπως οι αρχαιολογικοί χώροι.
 - η επιδίωξη αξιοποίησης τόσο των υφιστάμενων τεχνικών και μεταφορικών όσο και των υπολοίπων υποδομών.
 - η αποφυγή δημιουργίας νέων σωφρονιστικών υποδομών σε περιοχές που παρουσιάζουν έντονες κλίσεις ή και πυκνή βλάστηση.
 - ο έλεγχος ύπαρξης χαρακτηριστικών οικιστικής καταλληλότητας που αφενός σχετίζονται με το περιβαλλοντικό, κατασκευαστικό και λειτουργικό κόστος και αφετέρου συμβάλουν στην εξασφάλιση ποιοτικών συνθηκών διαβίωσης και στην ασφάλεια του κτιρίου όσο και των διαβιούντων σε αυτό.
 - ο Κατά το δυνατό, αποδοχή της τοπικής κοινωνίας, όπως εκφράζεται από τους θεσμοθετημένους φορείς της.
 - ο Κατάλληλη λειτουργική σύνδεση των καταστημάτων κράτησης με το οικιστικό δίκτυο.
- Η δημιουργία ενός Θεραπευτικού Καταστήματος Κράτησης (γενικά νοσοκομεία, θεραπευτήρια για ψυχασθενείς και καταστήματα για τοξικομανείς) εναλλακτικά σε μια από τις παρακάτω περιφέρειες: Θεσσαλίας, **Δυτικής Ελλάδας**, Πελοποννήσου, που μετά τις περιφέρειες Αττικής και Κεντρικής Μακεδονίας συγκεντρώνουν το μεγαλύτερο πληθυσμιακό μέγεθος. Με δεδομένη την ιδιαίτερη σημασία της σύνδεσης των θεραπευτικών καταστημάτων με αντίστοιχα εκπαιδευτικά ιδρύματα, κριτήριο για την χωροθέτησή του αποτελεί η λειτουργία σχετικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων στην ευρύτερη περιοχή.
- Η δημιουργία Κεντρικών Αποθηκών Υλικού Φυλακών σε κομβικά σημεία διαμετακόμισης καθώς και Καταστημάτων Νέων και Κέντρων Ημιελεύθερης Διαβίωσης στις ευρύτερες περιοχές των μεγαλύτερων αστικών κέντρων.

Πίνακας: Κατανομή νέων Καταστημάτων Κράτησης ανά περιφέρεια

Περιφέρεια	Ανάγκες δημιουργίας νέων Γενικών Καταστημάτων Κράτησης	Ανάγκες δημιουργίας νέων Θεραπευτικών Καταστημάτων Κράτησης
Αττικής	3	
Ανατολικής Μακεδονίας & Θράκης	1	
Κεντρικής Μακεδονίας	3	1
Δυτικής Μακεδονίας	1	
Ηπείρου	1	
Θεσσαλίας	2	*(1)
Ιονίων Νήσων	1	
Δυτικής Ελλάδος	1	*(1)
Στερεάς Ελλάδας	1	
Πελοποννήσου	1	*(1)
Βορείου Αιγαίου	0	
Νοτίου Αιγαίου	0	
Κρήτης	2	1
Γενικό Σύνολο :	17	3

Προγραμματιζόμενες Υποδομές Καταστημάτων Κράτησης

Πηγή: Ιδία επεξεργασία